14/11/2022

Χειροθεσίες Πνευματικών στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 13 Νοεμβρίου το βράδυ στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας τελέστηκε η καθιερωμένη Αρχιερατική Ιερά Αγρυπνία με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά και της Αγίας Οικογενείας αυτού.

Στην Ιερά Αγρυπνία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο ο **Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων**, ο οποίος στο τέλος προχείρισε σε πνευματικούς τον Αρχιμ. Θεοφάνη Νικοδημόπουλου, εφημέριο της Ιεράς Μονής και τον Αρχιμ. **Πρόδρομο Γκιρτζαλιώτη,** εφημέριο του Μητροπολιτικού Ναού Βεροίας και Υπεύθυνο του Γραφείου Γάμων και Διαζυγίων και της Σχολής Γονέων της Ιεράς Μητροπόλεως μας.

Κατά τη διάρκεια της Ιεράς Αγρυπνίας τέθηκε σε προσκύνηση η Τιμία Κάρα της **Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας** από την **Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης** καθώς και τεμάχιο του Ιερού Λειψάνου του **Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά** που αποθησαυρίζεται στην Ιερά Μονή.

Ο ιεράρχης για ακόμη μία φορά εξέφρασε τις θερμές ευχαριστίες του προς τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Τρίκκης κ. Χρυσόστομο** για την άδεια, την ευλογία και την πρόθυμη ανταπόκριση του στο αίτημα της Ιεράς μας Μητροπόλεως, να μεταφερθεί η Τιμία Κάρα της **Αγίας Βαρβάρας** στον Ιερό Ναό του **Αγίου Νεκταρίου Κυμίνων** για να συνεορτάσει με τον Θαυματουργό Άγιο.

Στην Ιερά Αγρυπνία έψαλλαν με κατάνυξη οι νέοι Ιεροψάλτες και Αναγνώστες κ. **Βασίλειος Αγγελόπουλος**, κ. **Χρυσοβαλάντης Λαγονίδης, κ. Αθανάσιος Μπακάλης, κ. Κωνσταντίνος Μουρατίδης** και κ. **Ιωάννης Δημόκας.**

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ἀγρυπνήσαμε ἀπόψε τιμώντας τή μνήμη ἑνός ἀπό τούς προστάτες ἁγίους τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, ἑνός μεγάλου θεολόγου καί θεοφόρου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἀρ-χιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ θαυματουργοῦ, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο ἁγίασε τήν περιοχή μας μέ τήν παρουσία του, μέ τήν ἄσκησή του, μέ τίς ἐλλάμψεις τοῦ ἀκτίστου Φωτός πού ἀξιώθηκε νά ζήσει, ἀσκούμενος μαζί μέ τούς ἀδελφούς του στή Σκήτη τῆς Βεροίας, ἀλλά καί τήν συνέδεσε μέ τίς δύο ὁσίες ἀδελφές του, οἱ ὁποῖες χάρη στόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ μόνα-σαν στήν πόλη μας, στή Μονή τῆς Παναγίας τῆς Κυριωτίσσης, καί ἐτελειώ-θησαν ὁσιακά.

Ἀγρυπνήσαμε ἀπόψε ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ καί χαριτοβρύτου καί μυρο-βλύτου λειψάνου τοῦ ἁγίου Γρηγο-ρίου Παλαμᾶ, τμῆμα τοῦ ὁποίου φυλάσσουμε ὡς θησαυρό πολύτιμο στή Μονή μας, ἀλλά καί ἐνώπιον τῆς σεπτῆς καί θαυματουργοῦ κά-ρας τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρ-βάρας, ἡ ὁποία εὑρίσκεται αὐτές τίς ἡμέρες στήν Ἱερά Μητρό-πολή μας μέ τήν ἄδεια καί εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τρίκκης, Γαρδικίου καί Πύλης κ. Χρυσοστόμου, πρός τόν ὁποῖο καί ἐκφράζω γιά μία ἀκόμη φορά τίς θερμότατες εὐχαριστίες καί τήν εὐγνωμοσύνη μου γιά τή μεγάλη εὐλογία πού μᾶς ἐπεφύλαξε.

Ὁ λόγος ὅμως τοῦ ἱεροῦ ὑμνο-γράφου, τόν ὁποῖο προανέφερα, δέν ἰσχύει μόνο γιά τόν ἑορταζό-μενο ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ, ἰσχύει καί γιά τήν ἁγία μεγαλομάρτυρα Βαρβάρα. «Ἀποστάς τῶν ρεόντων ... ἐκτήσω τά μένοντα καί ἑστῶτα», ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, περιγράφοντας τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐπέτυχε τόν στόχο τῆς ζωῆς του ὁ ἅγιος Γρη-γόριος. Ἀπομακρύνθηκε ἀπό τά ρέοντα, ἀπό αὐτά πού περνοῦν καί φεύγουν καί ἔτσι ἀπέκτησε αὐτά πού μένουν γιά πάντα.

Τί ἔκανε δηλαδή ὁ ἅγιος Γρη-γό-ριος ὁ Παλαμᾶς; Περιφρόνησε τά κοσμικά πράγματα, τίς τιμές, τίς δόξες, τά ἀξιώματα, τά πλούτη, τίς ἀνέσεις, ὅλα αὐτά πού θά μποροῦσε νά ἀπολαμβάνει χάρη στή μόρφω-σή του, χάρη στήν καταγωγή του καί τίς σχέσεις τῆς οἰκογενείας του μέ τόν βυζαντινό αὐτοκράτορα. Ὁ πατέρας του ὁ Κωνστάντιος, ἅγιος καί αὐτός, ἦταν σύμβουλος τοῦ αὐτοκράτορα.Τά ἐγκατέλειψε ὅλα, γιατί ἤξερε ὅτι ὅση ἀξία καί ἄν ἔχουν, ὅση σημα-σία καί ἄν ἀποδίδουν σέ αὐτά οἱ ἄνθρωποι, εἶναι προσωρινά καί πρόσ-καιρα καί συχνά ἀποσποῦν τήν προσοχή καί τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τά μόνιμα καί αἰώ-νια ἀγαθά, γιά τά ὁποῖα εἶναι προο-ρισμένος ὁ ἄνθρωπος γιά νά ζήσει στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἄλλωστε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μας εἶναι σαφής. «Ὅπου ἐστίν ὁ θη-σαυ-ρός ἡμῶν, ἐκεῖ ἔσται καί ἡ καρ-δία ἡμῶν», μᾶς λέγει. Ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός μας, ὅπου εἶναι αὐτό πού θεωροῦμε πολύτιμο γιά μᾶς, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ καρδιά μας.

Ὅμως ὁ θησαυρός εἶναι ἕνας γιά ὅλους μας, καί αὐτός εἶναι ἡ αἰώνια ζωή καί τά ἀγαθά πού μᾶς περιμένουν ἐκεῖ, γιατί ὅλα τά ἄλλα πού ἐλκύουν τήν προσοχή μας καί πολλές φορές καί τήν ψυχή μας χάνονται καί ἐξαφα-νίζονται γρήγορα καί δέν μποροῦν νά μᾶς συνοδεύσουν, ὅταν φύγου-με ἀπό τόν κόσμο αὐτό. Καί αὐτό εἶναι ἀνάγκη νά τό συνειδητοποιή-σουμε, εἴτε εἴμεθα κληρικοί εἴτε εἴμεθα μοναχοί εἴτε λαϊκοί, εἴτε ζοῦμε στόν κόσμο εἴτε ζοῦμε στό μονα-στήρι. Ὁ θησαυρός εἶναι ἕνας καί οὐράνιος καί γιά νά τόν ἀποκτή-σου-με, θά πρέπει νά μήν μένουμε προσκολλημένοι στά πρόσκαιρα καί ἐπίγεια ἀγαθά.

Δέν σημαίνει αὐτό βέβαια ὅτι πρέπει νά ἐγκαταλείψουμε τόν κόσμο καί νά ζήσουμε στήν ἐρημία. Ὁ Χριστός δέν ζητᾶ ἀπό τόν καθέ-να μας κάτι τέτοιο. Δέν θά πρέπει ὅμως νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ προσκόλ-ληση μας στά πρόσκαιρα ἀγαθά δέν ἔχει σχέση μέ τόν τόπο ἀλλά μέ τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ζοῦμε, μέ τή διάθεση τῆς ψυχῆς μας.

Ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Βαρβάρα ζοῦσε στόν κόσμο, καταγόταν ἀπό μιά πλούσια καί ἀρχοντική οἰκο-γέ-νεια, ἀλλά ἡ οἰκογένειά της καί ἡ καταγωγή της δέν τήν ἐμπόδισαν νά ἀποστεῖ τῶν ρεόντων καί νά κερδίσει τά μένοντα. Ὅταν κλήθη-κε νά διαλέξει ἄν θά ἤθελε μία ζωή μέ πλούτη ἀλλά χωρίς Χριστό ἤ τόν Χριστό καί τήν αἰώνια ζωή, ἐκεί-νη προτίμησε τό μαρτύριο γιά νά μήν στερηθεῖ τόν Χριστό καί νά ζήσει ἑνωμένη μαζί του αἰώνια.

Αὐτό μᾶς καλεῖ καί ἐμᾶς νά κά-νουμε καί ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλα-μᾶς καί ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Βαρβάρα. Γιατί ὅταν ἀγαποῦμε πραγ-μα-τικά τόν Χριστό, ὅταν ποθοῦ-με καί ἐπιθυμοῦμε νά εἴμεθα μαζί του, νά ζοῦμε μέσα στήν παρουσία του, τότε ὅπου καί ἄν εὑρισκόμεθα, ὅπως καί ἄν ζοῦμε, θά μποροῦμε νά ἀφιστάμεθα καί ἐμεῖς τῶν ρεόντων, νά μήν μένου-με προσκολλημένα στά ἐπίγεια, ἀλλά νά ἐπιδιώκουμε τά μόνιμα καί αἰώνια. Μόνο τότε θά τά ἀπο-κτήσουμε, ὅταν στά πράγματα τοῦ κόσμου δέν βλέπουμε θησαυρούς, ἀλλά τά μέσα γιά νά ἀποκτήσουμε τά οὐράνια καί αἰώνια ἀγαθά.

Ἄν ὁ νοῦς καί ἡ ψυχή μας εἶναι προσκολλημένα σέ αὐτά, τότε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ θά μπορέσουμε νά τά κερδίσουμε. Ἄν ὁ νοῦς μας καί ἡ ψυχή μας ζητᾶ τόν οὐρανό, τότε ὁ Θεός θά μᾶς ἀξιώσει νά τόν ζήσουμε, ὅπως ἀξίωσε καί τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, πού μέ τόν ἀγώνα του καί μέ τήν προσευχή του ἀξιώθηκε νά ζήσει τόν οὐρανό ἀπό αὐτή τή γῆ καί νά δεῖ τό φῶς τῆς θείας χάριτος μέ τά χοϊκά μάτια του, ὥστε φεύγοντας ἀπό αὐ-τή τήν ζωή νά βλέπει τόν οὐρανό καί τή δόξα τοῦ Θεοῦ πού πλέον ἀπολαμβάνει μαζί μέ τήν ἁγία οἰκογένειά του καί μετά πάντων τῶν ἁγίων.

Εὔχομαι, λοιπόν, διά τῶν πρε-σβειῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί ὅλης τῆς ἁγίας οἰκογενείας του καί διά τῶν πρεσβειῶν τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβά-ρας, νά μπορέσουμε καί ἐμεῖς νά ἀποστοῦμε ἀπό τά ρέοντα γιά νά ἀποκτήσουμε τά μένοντα καί ἑστῶ-τα καί νά ζήσουμε τή χαρά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.